

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Acta Ecclesiae Mediolanensis

Acta Synodalia Dioecesana Ecclesiae Mediolanensis, Pars Secunda

Borromeo, Carlo

Brixiae, 1603

De Oblatis communis vitae institutum non exercentibus. Cap. V.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11399

Reuerendissimus Archiepiscopus iudicauerit.

In omnibus autem Conuictorum domibus, eadem ab ijs omnibus qui illic degent, viuendi instituta omnino custodiantur, quæ à familia sancti Sepulcri obseruantur; in ijs scilicet rebus, quæ cum illorum statu qui residendi munere adstricti sunt, Reuerendissimi Archiepiscopi iudicio conuenire possunt.

De oblatorum habitatione in Domibus Seminariorum, Collegiorumve Piorum. Cap. III.

Oblati, quibus locus ex instituto in Conuictorum collegiatisue domibus non relinquitur, omnes, si fieri possit, in Seminariis, collegiisue pijs educentur, absque tamen congregationis, & collegiatarum eius domus sumptu: & Ecclesiasticis præterea studijs rite instruantur.

Ac ex his quidem, quicumque aut optimis naturæ donis præditi, aut bonis diuinitus infusus donati, eam probitatis, & ingenij indolem præferent, vt cum literis, tum christiana in primis probitate præstantes eos fore spes iam certa concipiatur; hos omnes, etiam si sacris omnibus ordinibus initiati sint, in seminarijs diu retinendos, resque eis necessarias suppeditandas sua Archiepiscopali auctoritate curet Archiepiscopus; vt huic tandem Ecclesiæ, congregationique ipsi, præstantiores vberioresque fructus suo tempore afferre possint: neque interea congregationi incommodo, sumptuue sint.

Si cui Oblato beneficium cui residendi onus sit adiunctum habenti, a sua ecclesia abesse propter literarum studia concessum sit; huic in collegijs, domibusve Seminariorum habitandi locus procurretur, iustaque suorū fructuum portio pro sui sustentatione ab hoc ipso conferatur.

Quicumque autem in ædibus Seminariorum, collegiorumve degent; præscriptiones, & institutiones, quæ in illis seruari solent, quandiu illic degent, custodiant; & illa præterea omnia, quæ Oblatis in domo sancti Sepulcri, alijsve e-

ius generis viuentibus præscripta sunt; quatenus Seminariorum, collegiorumve institutionis non repugnant.

De Oblatis communis vitæ institutionem non exercentibus. Cap. V.

SI qui Oblati sint, quibus neque in Collegiatis domibus, neque in Conuictorum, aut Seminariorum, Collegiorumve piorum ædibus locus sit; ij porro donec in ea loca mitti possint, alijs honestis locis Reuerendissimi Archiepiscopi iussu commorentur: Vbi & literis operam nauent, & certæ ecclesiæ adscripti, functiones sui ordinis præsentent, atque in his præterea rebus operam insumant, quæ ad eorum institutum potissimum spectant.

Verum enim verò, & illi ipsi de quibus paulò ante diximus, & alij quoque, qui propter residendi impedimentum, neque in proprijs, neque in communibus Oblatorum domibus degere queunt; in vnaquaque Vrbs regione, vel in singulis diocesis plebibus, aut in certa quadam Vrbs diocesisue parte, vt res occasioque feret, Archiepiscopi iudicio delecta, Præpositum consortij Oblatorum eiusdem partis vel regionis statim temporibus conueniant, illiusque iussu obtemperent.

At verò ille ipse Præpositus sic sui consortij curam gerat, vt tales se præsentent Oblati (quantum ad munus instituti exequendum, viuendiq; rationem attinet) vt quamuis a communi mensa seiuncti sparsim habitent, eorum tamè, qui vna in proprijs communibusve ædibus viuunt disciplinam, pro status ratione, quantum fieri potest, imitari contendant. Præterea verò tum hic ipse Præpositus, tum illi Oblati omnes Præposito sancti Sepulcri subijciantur.

Et qui in ciuitate commorantur, semel saltem singulis mensibus Reuerendissimi Archiepiscopum adeant: Præpositum verò sancti Sepulcri semel singulis hebdomadis.

Qui verò in diocesi, tertio quoque mense ad Reuerendiss. Archiepiscopum, Præpositumq; sancti Sepulcri semel saltem veniant, nisi aliter iudicauerit Reuerendiss.

diff. Archiepiscopus; vt progressus sui, quem aut in studijs literarum, & rerum spiritualium, aut in suorum munerum administratione, animarumque fructu fecerint, rationem reddant.

De hospitio Oblatorum. Cap. V I.

Heb. 13.

Cum autem inter Ecclesiasticarum virtutum munera, non vltimum certe locum hospitalitas obtineat, per quam Antiqui illi Patres, vt ait D. Paulus, Deo placuerunt, Angelis hospitio receptissimi qua iusta de causa, qui in Diocesi morantur, nulloque residendi iure sunt obstricti Oblati, Mediolanum venerint; benigno illos omnes hospitio excipiat Domus Sancti Sepulcri.

Idemque present aliarum quoque eius generis domus, quae in Diocesi Deo iuuantur constituentur.

Neque enim Oblatorum disciplina conuenire videtur, vbi sint tales Aedes constitutae, ad alias diuersi generis hospitij causa diuertere.

Sed neque qui Ecclesiasticum beneficium, officiumve personalis residentiae obtinent, ad laicales Domos hospitij causa in Vrbe diuertant: sed vel in eas Aedes veniant, quae clericorum causa Hospitij nomine nuper constitutae sunt, vel in alias Ecclesiasticorum hominum, praesertim vero Oblatorum, & eorum maxime qui Conuictores dicuntur.

Verum si quos horum frequentius diuertit, vbi in Vrbe morari iusta de causa contingat; hi cum Praeposito sancti Sepulcri re communicata, quod ad vitium impensam attinet, quod ab Hospitijs sua causa impenditur, illius iudicio compensent.

De oneribus a congregatione non recipiendis. Cap. V I I.

Neque onera vlla extrinsecus oblata, neque bona vllius generis cum oneribus coniuncta, neque quidquam eorum, quae priorum legatorum ratione atque titulo ita sunt instituta, vt illis vel perpetua onera, vel etiam ad tempus annexa sint, liceat congregationi, vel congregationis vlli familiae, Prae-

posito, vel cuius aliorum qui congregationi regendae praesunt, absque Reuerendissimi Archiepiscopi consensu accipere.

INSTITUTIONVM AD
Oblatos pertinentium epitomes,

LIBER TERTIVS.

De pijs exercitationibus singulorum Oblatorum, ad ipsorum disciplinae spiritualis incrementum pertinentibus. Cap. I.

Cum officium, ad quod Dei benignitate & munere Oblati omnes vocati sunt, ad animarum salutem spectet, diuinumque ac supernatura-

le sit; idcirco charitatis desiderio, veraque in Deum pietate accensi, magis ac magis in hac ipsa animarum salute elaborandum esse (quod proculdubio praestantissimum Dei donum est) sibi omnino persuadeant, oportet: atque illis potissimum rationibus se id adepturos confidant, quibus supernaturales ac infusae virtutes omnes, quae vera sunt animarum iuuandarum instrumenta, impetrari, exorarique a Deo largitore solent; orationibus videlicet, ieiunijs, vigilijs, sanctarum scripturarum studijs, meditationibus, ipsaque humilitate potissimum.

Cum enim iutare alios, ad christianamque religionem ac pietatem, verasque virtutes dirigere sibi proposuerint Oblati; ipsis quam maxime perfectae in primis animorum suorum institutionis, vitaeque integritati incumbendum est: quae ante omnia alia ecclesiasticis, sacerdotalique ordine insignitis hominibus inesse debent.

Hae autem perfectio virtutum omnium, ardentissimo studio & charitate in primis, atque familiaritate coniunctioneque cum Deo per spirituales exercitationes assiduas comparatur; tum veretiam recta atque sincera animi intentione, in rebus actionibusque omnibus ita obeundis, vt non propria vel affectio, vel utilitas, sed Dei gloria, animarumque salus vbique spectetur, ac praeratur.

Quare.